

# РЕШЕНИЕ

№ 5022

гр. София, 13.02.2025 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIII КАСАЦИОНЕН  
СЪСТАВ**, в публично заседание на 17.01.2025 г. в следния състав:

**ПРЕДСЕДАТЕЛ: Миглена Николова**

**ЧЛЕНОВЕ: Даниела Гунева  
Младен Семов**

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Мария Малинова, като разглежда дело номер **10493** по описа за **2024** година докладвано от съдия Даниела Гунева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно процесуалния кодекс във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания.

Образувано е по повод на касационна жалба, подадена от "Р и М Перфект" ЕООД с[ЕИК], чрез адв. Т., срещу Решение № 4101 от 09.09.2024 г. на СРС, Наказателно отделение (НО), 147 състав, по НАХД № 17376/2023 г. по описа на съда, с което е потвърдено Наказателно постановление (НП) № 88 от 14.11.2023 г., издадено от директора на Областна дирекция по безопасност на храните-С. град, с което на дружеството е наложена имуществена санкция в размер на 1 000 лв. на основание чл. 134, ал. 2 от Закона за храните (ЗХ) за нарушение на § 3, Глава IX, Приложение II от Регламент (ЕО) 852/2004, вр. с чл. 9, ал. 1 от Наредба № 14/09.12.2021 г. за хигиената на храните.

В касационната жалба е посочено, че решението на СРС е неправилно, постановено в противоречие с материалния и с процесуалния закон. Твърди, че от доказателствата по делото не се установява да е извършено твърдяното нарушение на хигиената. Сочи, че нито в АУАН, нито в НП е посочена конкретна материално правна разпоредба, която да попълни бланкетния характер на разпоредбата на чл. 134 ал.2 от ЗХ, както и че самата норма на чл. 9 ал.1 от Наредба № 14/09.12.2021г. също е

бланкетна. Твърди, че за неизпълнение на разпоредби от Приложение II от Регламент (ЕО) 852/2004 се налагат санкции по чл. 134 ал.1 от ЗХ, но само ако са извършени от лица по чл. 4 параграф 1 от същия. Моли се то да бъде отменено.

В касационното производство касаторът поддържа касационната жалба и моли тя да бъде уважена. Претендира разноси. Прави възражение за прекомерност на претендирания от ответника хонорар.

Ответникът - директора на Областна дирекция по безопасност на храните-С. град – редовно призован, представлява се от адв. Б., която оспорва касационната жалба и моли тя да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира разноси.

Представителят на Софийска градска прокуратура, дава заключение за неоснователност на жалбата.

Административен съд София - град, XIII касационен състав, като взе предвид наведените касационни доводи, извърши проверка на обжалваното съдебно Решение, съобразно чл. 218, ал. 2 АПК и след като прецени събраните доказателства, приема от правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211 АПК и е процесуално допустима, а разгледана по същество е неоснователна.

След анализ и преценка на събрания по делото доказателствен материал, от въззивната инстанция е прието за установено следното от фактическа страна: На 07.08.2023г. била извършена проверка на търговски обект – Бърза закуска , намира се в [населено място], район Студентски град, [улица], стопанисван от дружеството-жалбоподател "Р и М Перфект" ЕООД. При проверката било установено, че технологично съоръжение – грил, на който се изпичал дюнор и вентилационните филтри над него са силно замърсени от непочистени мазнини, което крие риск относно замърсяване на храната.

Констатациите от проверката били обективирани в Констативен протокол № 0051525 от 07.08.2023 г. Бил съставен АУАН № 0001699/09.08.2023 г.

Въз основа на АУАН било издадено Наказателно постановление № 88 от 14.11.2023 г., с което за нарушение на § 3, 6. "а", Глава 9, Приложение II от Регламент (ЕО) № 852/2004, вр. чл. 9, ал. 1 от Наредба № 14 от 09.12.2021 г. за хигиената на храните, на дружеството е наложена имуществена санкция в размер на 1000 лева на основание чл. 134, ал. 2 от Закона за храните (ЗХ).

Районният съд е приел, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи. Приел е също, че АУАН и НП отговарят на изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН. Според съда посоченото в НП нарушение е безспорно доказано.

Касационният състав намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо и в

съответствие с материалния закон. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази, че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

СРС е постановил обжалваното решение след точен и обективен анализ на събраните доказателства, като е изпълнил задължението си, разглеждайки делото по същество, в хода на съдебното производство да установи с допустимите от закона доказателства дали е извършено твърдяното нарушение и обстоятелствата, при които е извършено. СРС е извършил проверка на съдържанието на АУАН и НП, съобразно изискванията на ЗАНН, и приел, че не са допуснати съществени процесуални нарушения. Касационният състав споделя извода на СРС за законосъобразност на издаденото НП. От събраните в хода на административнонаказателното и съдебното производство доказателства безспорно се установява, че санкционираното дружество е извършило нарушение на § 3, Глава 9, Приложение II от Регламент (ЕО) 852/2004, вр. с чл. 9, ал. 1 от Наредба № 14/09.12.2021 г. за хигиената на храните, като не е осигурило предпазване на храните от всякакво замърсяване, което би могло да ги направи негодни за консумация от хора, вредни за здравето или ги замърсява по такъв начин, че би било неразумно да се очаква да се консумират в това състояние. Посочил е нарушеният подзаконов нормативен акт - чл. 9, ал. 1 от Наредба № 14/09.12.2021 г. за хигиената на храните, според който бизнес операторите, собственици или ползватели на обект за производство, преработка и дистрибуция на храни, извършват дейността си в съответствие с изискванията, определени в Регламент (ЕО) 852/2004.

В случая е безспорно установено, че при извършената проверка от контролните органи в стопанисвания от санкционираното дружество търговски обект е установено, че технологично съоръжение – грил, на който се изпичал дюнер и вентилационните филтри над него са силно замърсени от непочистени мазнини, което крие риск относно замърсяване на храната. От дружеството на се ангажирани никакви доказателства, оборващи изводите в АУАН и НП.

Не се споделят възраженията на касатора, че не е посочена точна разпоредба, която да установява дължимото поведение, което е нарушено. Не се споделят и възраженията, че от снимковия материал е видно, че липсва замърсяване, поради което свидетелските показания следва да се игнорират. От наличните по делото снимки не може да се установи твърдяната липса на замърсяване. Именно поради това са разпитани свидетелите С. и В. при извършване на проверката и всички събрани доказателства са ценени поотделно и в тяхната съвкупност.

Съгласно чл. 134. (1) Наказват се с глоба от 1000 до 2000 лв. или се налага имуществена санкция от 2000 до 4000 лв. на лицата по чл. 4, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 852/2004, които не изпълняват задълженията си, произтичащи от разпоредбите на Регламент (ЕО) № 852/2004, а съгласно член 4 от Регламента това са: 1. Операторите на предприятия за храни, извършващи първично производство и тези операции, свързани с него, изброени в приложение I, следва да спазват общите хигиенни разпоредби, определени в част А на приложение I, и всички специфични изисквания, предвидени в Регламент (ЕО) № 853/2004. 2. Операторите на предприятия

за храни, които осъществяват етап от производството, преработката или разпространението на храни след етапите, за които се прилага параграф 1, спазват общите хигиенни изисквания, определени в приложение II и всички специфични изисквания, предвидени в Регламент (ЕО) № 853/2004. Ал.2 на чл. 134 от ЗХ гласи, че за други нарушения на този закон и на подзаконовите актове по прилагането му наказанието е глоба или имуществена санкция в размер от 1000 до 3000 лв., ако не е предвидено по-тежко наказание.

Не се спори по делото, че дружеството е търговец на храни след етапите, за които се прилага параграф 1. Следователно за него възниква задължение да спазва хигиените изисквания, определени в приложение II и всички специфични изисквания, предвидени в Регламент (ЕО) № 853/2004. Посоченото нарушение на параграф 3 от глава 9 от Регламента гласи: На всички етапи на производството, обработката и разпространението храните трябва да се предпазват от всякакво замърсяване, което би могло да ги направи негодни за консумация от хора, вредни за здравето или ги замърси по такъв начин, че би било неразумно да се очаква да се консумират в това състояние. Съгласно разпоредбата на чл. 9 ал.1 от Наредбата за хигиена на храните (1) бизнесоператорите, собственици или ползватели на обект за производство, преработка и дистрибуция на храни, извършват дейността си в съответствие с изискванията, определени в Регламент (ЕО) № 852/2004, и изискванията, предвидени в разпоредбата на пряко приложимото право на Европейския съюз за определени храни.

От изложеното следва, че нарушението е описано ясно и конкретно, за нарушителя не възниква съмнение относно обстоятелството в какво се изразява нарушението, за да може да организира защитата си.

Както правилно е приел и СРС в решението си, не са налице основания за приложение за чл. 28 от ЗАНН и определяне на случая като маловажен, предвид характера на обществените отношения, които засяга установеното нарушение и обстоятелството, че същото не разкрива по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с други нарушения от същия вид.

С оглед изложените съображения съдът намира, че не са налице твърдените касационни основания, поради което обжалваното решение като валидно, допустимо, постановено в съответствие с материалния закон и при спазване на съдопроизводствените правила, следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора на ответника се дължи адвокатско възнаграждение на основание чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН, вр. с чл. 143, ал. 3 от АПК, в размер на 400 лв., съобразно представения по делото договор за правна защита и съдействие и доказателства за неговото заплащане. Основателно е напареното възражение за прекомерност от процесуалния представител на касатора. Съгласно чл. 18, ал. 2 от Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатското възнаграждение, ако административното наказание е под формата на глоба, имуществена санкция и/или е наложено имуществено обезщетение, възнаграждението се определя по реда на чл. 7,

ал. 2 върху стойността на всяка наложена глоба, санкция и/или обезщетение, като в случая имуществената санкция е в размер на 1 000 лв.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо от АПК, Административен съд-София град, XIII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № № 4101 от 09.09.2024 г. на СРС, Наказателно отделение (НО), 147 състав, по НАХД № 17376/2023.

ОСЪЖДА "Р и М Перфект" ЕООД с[ЕИК], да заплати на Областна дирекция по безопасност на храните-С. град сумата от 400 лв. /четиристотин/, представляваща адвокатско възнаграждение за производството пред касационната инстанция.

Решението е окончателно.